

Fischer: Der er saavidt jeg skjønner en Uklarhed i hvad der blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Kaiser). Han sagde, at efter hans Overbevistning var Sagen ført med al mulig Sagkundskab fra Vedkommendes Side. Dersom det forholdes sig rigtigt, maa der altsaa være gjort en rigtig Beregning over, hvormeget Vand der vilde gaae til ved Benyttelsen af de nye Vandværker, og en rigtig Beregning over, hvorledes dette Vand skal tilveiebringes. Nu have vi vistnok havt Lørke i 2 Aar; men man maa vel lægge Mærke til, at i al den Tid have de ældre Vandværker været anvendte, der ikke kræve mere end det halve Forbrug af Vand mod de nye. Har man da nu overveiet Forholdene ret ved Kjøbenhavns Vandforsyning, ved at tænke sig ind i, hvorledes Tilstanden vilde have været nu, dersom man i 2 Aar skulde have benyttet de nye Vandværker? Hvor vilde man da have faaet Vand fra i dette Dieblis? Det er mig ikke klart, hvorledes de ærede Forslagsstillere tænke sig dette. Efter hvad den sidste ærede Taler nylig yttrede, er det altsaa en Feil, at der staaer i Loven „eller til Brug“. Han indrømmede nemlig Rigtigheden af, hvad jeg tillod mig i mit første Foredrag at bemærke, at der ikke kunde være nogen Mening i at tage Kilder, Vandløb og Søer til Brug; de maatte tages til Eiendom. Dette Udtryk maa altsaa falde bort, men, skal man i det Hele gaae ind paa den sidste Deel af Loven, paa hvilken den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) især har henledet Opmærksomheden, saa vil jeg ansee det for nødvendigt, at der udtrykkelig nævnes, hvad man vil expropriere. Dette maa være en Betingelse, uden hvilken jeg slet ikke troer, man vil kunne gaae ind derpaa.

Tscherning: Jeg maa tillade mig at henstille til den meget ærede Formand, om jeg maa tage Ordet tredie Gang.

Viceformanden: Ja, hvis Thinget ikke har Noget derimod (Nei! Nei!), og det er for en kort Bemærkning.

Tscherning: Det ærede Medlem spørger, hvad det egentlig er, jeg vil have, de skulde have gjort? De skulde have bragt en Expropriationslov, vedkommende Juur-, Bøgsværd- og Lyngby Sø, herind. Det skulde de have bragt for, med alle de Regler og Betingelser, som de antogte maatte opstilles, og, forsaavidt de mene, at Expropriationen ligger udenfor den lovgivende Magt, saa er der aldeles ingen Nødvendighed derfor. Den rette Fremfærd her vilde netop have været, at Sagen med Planer, Beregninger o. s. v. først havde foreligget til almindelig Bedømmelse for alle deri interesserede Parter, og at der derefter, naar den saaledes forelaa med alle Indsigelser og Erklæringer, derpaa var blevet begrundet et Lovforslag som et endeligt Expropriationsforslag; det vilde have været den rette Vej at gaae. Det er en altfor betænkkelig Sag med Foretagender af den Art at overlade det til en Expropriations-Commission; ja, dersom det ærede Medlem vil foreslaae, at der til en saadan skal udnævnes 2 Medlemmer af Lyngby Sogn, 2 af Søllerød Sogn og 2 af Farum Sogn, i Forening med en af Regjeringen udnævnt Formand, og at de skulle afgive deres Formening om Værdien af det, der skal exproprieres, skal jeg ikke gjøre mindste Indsigelse, saa skulle vi nok finde en saadan Værdi, at de Herrer Kjøbenhavnere skulle komme til at betale den Vare, de faae; men saaledes, som det nu foreligger, kan Ingen see, hvortil det kan føre; det staaer nu her som en Drøm, at man kan komme til at nedlægge Møller, som Følge af de Ord i Forslaget, at, under de Arealer, som ifølge Loven af 1853 kunne forlanges overdragne til Staden, indbefattes ogsaa Kilder, Vandløb o. s. v. Det er den Forestilling, man har havt derom paa de Steder, hvorfra dette Forslag kommer; men her i Loven staaer endnu Mindre end det, der staaer slet Intet derom, og havde vi ikke nu hørt det, vidste vi slet Intet derom. Her staaer kun nogle smaa Ord, som gribe saa dybt ind, at de let kunde blive ødelæggende, naar de blive misbrugte. Det er Feilen ved denne Lov, at man ved disse smaa Ord griber saa dybt ind i den hele Tilværelse paa flere Steder,